

2025.12.14. Gazdagrét
Valódi advent- valódi öröm

Lekció: Zsolt 16

Textus: Jn 15,9-11

Kedves Testvérek!

Ki vagyunk éhezve a valódi dolgokra. Körbevesz minket érdek, átverés, a gyermekeink abban nőnek fel, hogy csak ne állj szóba senkivel, mindennek mögé kell nézni, hogy vajon mégis miről szólhat ez. Mindeközben a valóság látszatával találkozunk a személyes életünkben: cél, hogy az ünnepünkben legyen minden tökéletes, de sokszor csak félresikerült palacsinta, véget nem ért takarítás az, aminek a romjait igyekszünk palástolni. De miért is tesszük mindezt, ha közben mind a valódira vágyunk? Isten a mai napon valami valódit készít nekünk.

A mai délelőttön így hív minket Isten igéje, hogy advent harmadik vasárnapján eredjünk a valódi öröm nyomába.

[1. A mi örömünk]

Definíció szerint: Az öröm egy pozitív, kellemes mentális állapot, ami lehet egyszerű élvezet, de mély boldogság, ekstázis, eufória is, ami a vágyott célok elérése, a jó cselekedetek, az alkotás, vagy a biológiai szükségletek (evés, mozgás) kielégítéséből fakad, és testi-lelki jóérzést, derűt, energiát ad, segít a másokkal való kapcsolódásban, és csökkenti a stressz. Érzelmi oldalról fogja meg tehát a definíció De mi van, ha én nem így érzem, ha minden körülmény, az élethelyzet, az adottságok nem passzolnak és nincs elég lelki erőm tenni azért, hogy örömet érezzek?

Kell, hogy legyen itt valami több, valami más, mert a felolvasott igék teljes örömről beszélnek. A teljes öröm nem múlhat el. Hogy feloldjuk ezt a feszültséget, be kell látnunk, hogy az az öröm, amiről eddig beszéltünk, emberi érzés. Boncolgathatnánk még mélyebben, hogy a lélektan, vagy más tudományok mit mondanak erről az állapotról, de az biztos, hogy egy ponton minden elmélet, minden módszer végessé válik. Egy századai teológus irányváltásról beszél: arról, hogy az öröm érzése helyett, valami mélyebbet kell keresnünk. Így fogalmaz „Nem az örömet, hanem az életnek valamilyen meggazdagító javát kell keresnünk.” (Victor János)

[2. Az öröm Jézus számára]

Ezzel az irányváltással nézzük meg, mit ír az igénk, **jelentett az öröm Jézus számára**. Jézus öröme az Atyával való teljes egység. Az a szeretetkapcsolat, melyben mindenben engedelmeskedett az Atya akaratának születésétől, földi tanításain, csodáin át. A kereszting. Ahogyan imádság közben összefonódnak a kezeink, olyan szorosan fonódott egybe Krisztus az Atyával és az Ő akaratával. Ezt szemlélve érkezünk el a saját örömünkig.

[3. A Jézustól kapott öröm]

Jézus meghív, beleszeret minket az önmagával való kapcsolatba. Talán nehezen fogadjuk, tud nehéz lenni, ha a feltétlen szeretet tárgya, alanya leszünk. Szeretni, adni önmagunkból talán könnyebb. De elfogadni, hogy valaki szeressen, önmagamért, csak úgy... Jézus mégis azt mondja, hogy ahogyan Őt, a Fiút, az egyszülött gyermeket szereti az Atya, Ő úgy szeret minket, övéit.

A teljes örömnek tehát az alapja az, hogy Isten szeret minket. Ennek a szeretetnek a szerzője Jézus, aki az életével vált az örömünk forrásává.

A kérdés innentől az, hogy mit reagálunk erre a hívásra. Jézus ígéretet is fűz hozzá: akkor lesz teljes az örömünk, ha megmaradunk a szeretetében. Mit jelent mindez? Hogyan lehet megmaradni a szeretetben? Engedelmességgel. A Jézusnak való engedelmesség azt jelenti, hogy a továbbiakban Őt követem. Keresve az akaratát, a vele való élő kapcsolatot, tanulok tőle és róla, közösségben vagyok az övéivel.

[4. Öröm a gyakorlatban]

Az első, ami fontos lehet nekünk, hogy mindezek alapján az öröm **formálható**. Nem pillanatnyi érzés csupán, hanem az Istenben való meggyökerezettség állapota. Ez a meggyökerezettség pedig tartósabbá, a körülményektől függetlenné, tisztábbá formálja az örömet a szívünkben. Kulcspont itt a formálódás. Mert ezen a délelőttön Isten igéje meghív minket arra, hogy a hétköznapijaink örömforrásai helyett az Ő szeretetében keressük és találjuk meg a megnyugvást, de talán ez nem pillanatok alatt fog változni, hanem idővel, lassan. Ha Isten Lelke most eléd hoz valamilyen ilyen örömforrást, aminek a helyét szeretné átvenni, bátorítalak, hogy maradj imádságban ekörül, kérhetsz imaszolgálatot is...

A következő megállapításunk az, hogy ez az öröm állandó. Nem tudja semmi sem eltörölni, megváltoztatni, mert Isten lényéhez tartozik az, hogy Ő hűséges és amit Ő megígér, azt nem vonja vissza. „Ezen a megbolygatott világtengeren nem vagyunk a szeszélyes habok

játek tárgyai.” (Victor János) Annak a biztonságáról tesz bizonyosságot aki így vall, hogy a Teremtőtől fakadó öröm, olyan szemléletet ad az életünkben, ami mentén minden esemény, minden hatás Isten szeretetének a tükrében rendeződhet.

Ebből az állandóságból fakad a harmadik megállapításunk: ez az öröm minden felett álló. Tudjátok, a keresztyén ember sem mentesül a szomorúságtól, fájdalomtól, betegségtől, a bűn pusztításától. De! Van egy de: a Krisztusban ajándékkul kapott öröm mindig nagyobb lesz, mint az ezek feletti félelem, szorongás, fájdalom mégpedig azért, mert ahogyan korábban kifejtettük, abból a Krisztusból fakad, aki mindezeket már legyőzte.

Az utolsó gondolatunk pedig az, hogy az öröm táplálja ami örök reménységünket. Az elmúlt két hétben hallottunk igehirdetéseket advent reménységéről. Amit talán úgy összegezzük, hogy váradalmunk van arra, hogy egyszer majd a teljes örömünk látható módon igazolást nyer Jézus visszajövetelében, amikor az Ő örök uralkodásában bekapcsolódunk a mennyei seregek örömnepébe. Ez az a reménység, ami összeköt mindannyiunkat és ez innentől nem az egyéni történetünk, hanem mindannyiunké: teljes örömünk van, mert örök reménységünk van. Bátorítsuk ezzel a csüggedőket, a megfáradtakat és készítsük ezzel a szívünket a közelgő ünnepre.

Összefoglalva igénk üzenetét: a valódi öröm nyomába eredtünk a mai napon és megérkeztünk Isten szeretetéig, mint a teljes, valódi öröm forrásáig. Ebből a forrásból merítve pedig látjuk, hogy a mindennapjainknak is egészen új, örömteli színezete lehet.